

— obciążenie kosztami drugiej strony postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi, po pierwsze, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest wewnętrznie sprzeczne: Sąd uznaje z jednej strony, że Izba Odwoławcza ograniczyła się do zbadania, jakiego rodzaju przedsiębiorstwa oferują sporne towary i usługi, a w konsekwencji mogła popełnić błąd w ocenie przy określaniu kręgu tych przedsiębiorstw w wyniku zbyt zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług zarejestrowanego dla wcześniejszego znaku towarowego spowodowanej postrzeganiem owych towarów i usług jako całości. Po drugie, stwierdza on, że kwestia, czy Izba Odwoławcza popełniła błąd w ocenie, może zostać rozstrzygnięta jedynie po przeprowadzeniu analizy „ustaleń Izby Odwoławczej dotyczących każdego z towarów i każdej z usług, dla których dokonano zgłoszenia” i podejmuje następnie takie badanie, mimo że nie zostało ono przeprowadzone przez Izbę Odwoławczą, dochodząc do wniosku, że Izba Odwoławcza nie popełniła błędu w ocenie. Ta niespójność działa na niekorzyść wnoszącej odwołanie, ponieważ Sąd w ramach przeprowadzanych przez niego szczegółowych porównań zawsze odwołuje się ostatecznie do „całościowego porównania” dokonanego przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, prowadząc w konsekwencji również w tym zakresie do zawężającej interpretacji wykazu towarów i usług objętych wcześniejszą rejestracją.
- 2) Po drugie, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ, opierając się na całościowym porównaniu dokonanym przez Izbę Odwoławczą na podstawie rodzajów działalności, w ramach każdego przeprowadzonego przez niego szczegółowego porównania zawężająco interpretuje wykazy towarów i usług kolidujących ze sobą znaków i w rezultacie wypacza treść tych wykazów i okoliczności, które należy z nich wywieść, takie jak charakter, przeznaczenie, sposób używania i adresaci danych towarów lub usług.
- 3) Po trzecie, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 65 rozporządzenia nr 207/2009 i regulamin postępowania, a w szczególności wspólnotową zasadę prawa do bycia wysłuchanym, która znajduje wyraz we wspomnianych przepisach, uznając niektóre z przedłożonych mu dokumentów za niedopuszczalne, mimo że wnosząca odwołanie nie mogła się na nie powołać w postępowaniu przed OHIM, ponieważ nie mogła przewidzieć, że OHIM dokona porównania towarów i usług zamieszczonych na wykazach w sposób całościowy, a nie szczegółowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2010 r. — Söll GmbH przeciwko Tetra GmbH

(Sprawa C-420/10)

(2010/C 288/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Söll GmbH

Strona pozwana: Tetra GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE⁽¹⁾ konieczne jest bezpośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie tego produktu na sam organizm szkodliwy w celu jego zniszczenia, odstraszenia, unieszkodliwienia, zapobiegania szkodom lub zwalczania w inny sposób, czy też wystarczające jest w tym względzie już pośrednie oddziaływanie na organizm szkodliwy?
- 2) Jeżeli Trybunał uzna, że dla zaklasyfikowania produktu jako „produktu biobójczego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE wystarczające jest już pośrednie biologiczne lub chemiczne oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy: Jakie wymogi powinno spełniać pośrednie oddziaływanie produktu na organizm szkodliwy, aby uznać ten produkt za „produkt biobójczy” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 98/8/WE, czy też wystarczające jest jakiegokolwiek pośrednie oddziaływanie dla uzasadnienia właściwości biobójczych produktu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123, s. 1).